
பிரிவு II:

நமக்காக தேவனுடைய

சந்தர்ப்பப் பொருள்

“உண்மைத் தன்மை” என்று நாம் அழைக்கின்ற பெரிய சித்தரிப்பில் இருந்து சொற்பொருள்/கருத்தறிவு எதையேனும் நாம் ஏற்படுத்துவதாயிருந்தால், ஒவ்வொன்றும் இருக்கின்றபடி ஏன் இருக்கின்றது என்ற சிந்தனைக்கு நாம் இடம் கொடுக்க வேண்டும். நாம் முதல் பிரிவில் விட்டு வந்த இடத்திலிருந்து தொடங்கலாம். அங்கு நாம், எப்பொழுதும் இருக்கின்ற, எல்லாம் அறிந்த, மற்றும் எல்லா வல்லமையும்/அதிகாரமும் நிறைந்த தேவனுடைய தனிச் சிறப்புக்களைக் கூர்ந்து ஆராய்ந்தோம். இவைகள் தேவனின் சாராம்சமாகிய ஆவிக்குள் இருக்கும் அடிப்படைக் கூறுகளாகும்.

தேவனுடைய இயல்பினால் எழக்கூடிய சில விளைவுகளைப் பற்றி நாம் சுருக்கமாகக் கூறினோம். இப்பொழுது நாம் இந்த ஆய்வுப் பொருளை எடுத்துக் கொண்டு இதை முழுமையாக வளரச் செய்வோம். இதைச் செய்ய வேண்டியது அவசியமாகின்றது; இல்லையென்றால் தேவன் என்பவர் உபகாரம் செய்கின்ற, தூரத்தில் உள்ள, புலன்களால் உணரப்படாத/கற்புலனாகாத “சக்தி” என்று நாம் எண்ணத் தலைப்படுவோம். எல்லா ஞானமும் கொண்ட தேவன் இந்தப் பிரச்சனையைப் பற்றி அறிந்த வராயிருந்து, அவரைப் பற்றி அதிகம் குறிப்பிடத் தக்க வழியில் நம்மைப் பழக்கப்படுத்த நடவடிக்கை எடுத்துள்ளார் என்பதும் உண்மையே. அவர் எடுத்த அந்த நடவடிக்கையே இந்தப் பிரிவின் தலைப்பான “நமக்காக தேவனுடைய சந்தர்ப்பப் பொருள்” என்பதைச் சூழ்ந்துள்ளது.

நமக்காக தேவனுடைய சந்தர்ப்பப் பொருள் என்பதைப் பற்றி நாம் பேசும் பொழுது, அவர் எப்படி இருக்க வந்தார் என்ற கருத்துடன் நாம் போராடிக் கொண்டிருக்கப் போவதில்லை. அவரது இருத்தல் என்பது கொடுக்கப்பட்ட ஒன்றாகும். மாறாக, நாம் உட்பட மற்ற ஒவ்வொன்றும் எப்படி மற்றும் ஏன் இருக்க வந்தது. நாம் இருக்கின்ற வழி முறையில் இருப்பது ஏன்? நமது உலகம் ஏன் இப்படி உள்ளது? என்பவற்றுடன் நாம் போராடப் போகின்றோம்.

இந்த கேள்விகளுக்கான பதில்கள் நமக்கு எவ்விதம் உதவுகின்றன? இன்றைய நாளுக்கு அப்பால் உள்ளதைப் பற்றி நாம் ஏன் கவலைப்பட வேண்டும்? இவை எல்லாவற்றிலும் தேவனுடைய “ஆர்வம்” என்ன? நமக்கு முன் உள்ள அறைகூவலானது அச்சுறுத்துவதாக இருக்கின்றது.

இருப்பினும், இப்படிப்பட்ட விஷயங்கள் பற்றி நாம் அக்கறை செலுத்த மறுத்தோமென்றால், நம்மை நாமே எதிர்மாறான கொள்கைகள் கொண்ட பின்பற்றுவதற்கு எந்தப் பாதையைத் தேர்ந்து கொள்வது மற்றும் இது எல்லாம் எங்கு “முடிகின்றது” என்பது பற்றி நிச்சயமற்ற ஒரு நிலைக்கு தாழ்த்திக் கொள்கின்றோம்:

ஆதியிலே தேவன் வானத்தையும் பூமியையும் சிருஷ்டித்தார். பூமியானது ஒழுங்கின்மையும் வெறுமையுமாய் இருந்தது, ... தேவ ஆவியானவர் ஜலத்தின் மீது அசைவாடிக் கொண்டிருந்தார் (ஆதி. 1:1, 2).

பூர்வ காலங்களில் ... திர்க்கதரிசிகள் மூலமாய்ப் பிதாக்களுக்குத் திருவுளம் பற்றின தேவன் ... குமாரன் மூலமாய் நமக்குத் திருவுளம் பற்றினார், இவரைச் சர்வத்துக்கும் சுதந்தரவாளியாக நியமித்தார், இவரைக் கொண்டு உலகங்களையும் உண்டாக்கினார் (எபி. 1:1, 2).

ஆதியிலே வார்த்தை இருந்தது, அந்த வார்த்தை தேவனிடத் திலிருந்தது, அந்த வார்த்தை தேவனாயிருந்தது, அவர் ஆதியிலே தேவனோடிருந்தார். சகலமும் அவர் மூலமாய் உண்டாயிற்று; ... அவருக்குள் ஜீவன் இருந்தது, அந்த ஜீவன் மனுஷருக்கு ஒளியாயிருந்தது (யோவா. 1:1-4).